

pr. skatteyder i et område med høje indkomster end i et område med lave indkomster.

For det andet er påstanden om, at den kommunale og amtskommunale udskrivningsprocent er knap 1 procentpoint højere i hovedstadsområdet og knap 1 procentpoint lavere i Vestjylland, når der ikke i udlig­ningssystemet tages hensyn til geografiske forskelle i pris- og lønniveau, udtryk for en stærk overdrivelse og desuden, at tingene ikke ses i sammenhæng. Det forhold, at der ifølge lovforslaget er 1 års forsinkelse i be­regningsgrundlaget for den kommunale ud­ligning, har således gennemsnitligt en lige så stor virkning i modsat retning. Som tidligere fremhævet af Viborg amtsråd lider specielt kommuner og amtskommuner med et lavt beskatningsgrundlag pr. indbygger et mærk­bart tab som følge af forsinkelsen i opgørelsen af beskatningsgrundlaget, selvfølgelig afhængig af indkomstudviklingen.

Bla. Nordjyllands amtsråd har i skrivelse af 1. februar 1983 til indenrigsministeriet på­peget, at eksempelvis en generel pris- og løn­udvikling og indkomstudvikling på ca. 10 pct. årligt vil indebære, at niveauet for den kommunale udlig­ning reelt ligger knap 10 procentpoints lavere end det i lovforslaget opstillede ud­ligningsniveau på 0,8, der tillige ligger under den nugældende skattegrund­lagsudlig­ning for de amtskommuner, der har et beskatningsgrundlag pr. indbygger under landsgennemsnittet.

Af betænkning nr. 963 og indenrigsmini­sterens lovforslag fastslås klart en gang for alle, at der ikke kan være tale om overud­lig­ning ved overførsel fra hovedstadsområdet til det øvrige land. Dette til trods bliver repræ­sentanter for hovedstadsområdet ved med at fremføre dette postulat, sandsynligvis som følge af misforståelsen omkring den statslige indkomstskat jfr. foran.

Som nævnt i amtsrådets skrivelse af 25. januar 1983 til indenrigsministeriet finder amtsrådet som hovedprincip, at det er funda­mentalt for det kommunale selvstyre, at der opnås en endda meget høj grad af udlig­ning. Dette vil være en helt afgørende forudsæt­ning for, at den kommunale sektor kan klare de omstillinger, der er påkrævet i 80'erne.

Amtsrådet finder det derfor også af hen­syn til det generelle udlig­ningssystem på landsplan særdeles vigtigt, at den amtskom­munale hovedstadsudlig­ning afskaffes, så

meget mere som der ikke forekommer at væ­re særlige vægtige argumenter for at opret­holde denne specielle udlig­ningsordning, og en afskaffelse kan ske uden at ændre byrde­fordelingen væsentligt. Da ulighederne på landsplan også er betydeligt større end inden for hovedstadsområdet, forekommer det ulogisk, at der her skal ske en særlig skærpet udlig­ning.

Det må også stærkt understreges, at en ændring af det kommunale udlig­ningssystem som foreslået af indenrigsministeren vil have økonomisk politisk betydning på væsentlige områder også uden for den kommunale sek­tor.

En reform af hele indkomstskattesystemet kan således efter al sandsynlighed ikke gen­nemføres, uden at der eksisterer en kommu­nal udlig­ningsordning med en meget høj grad af udlig­ning. Ændringer i skattelovgiv­ningen, der bevirker markante relative ændringer i beskatningsgrundlag mellem (amts)-kommunerne, bliver automatisk kompenseret gennem et kommunalt udlig­ningssystem med en høj udlig­ningsgrad.

Et andet væsentligt formål, der er grund til at fremdrage, og som der ikke er tilstrækkelig opmærksomhed på, er hensynet til erhvervsliv og betalingsbalancen over for ud­landet. Der er ingen tvivl om, at de politiske præferencer er således, at mange mindre jyske kommuner og amtskommuner inden for det givne lovgrundlag vil fastsætte et lavere serviceniveau og lavere skatteprocenter end typisk i hovedstadsområdet. Det vil sige, at med en betydelig kommunal udlig­ning vil en lav skatteprocent her kunne skabe grobund for en udvikling i udlandskonkurrencedyg­te erhverv inden for sådanne geografiske områder. Denne påstand underbygges klart af den stedfundne erhvervsudvikling i 70'erne, jfr. vedlagte notat om erhvervsudvik­lingen i »udkantsamterne«.

Der må derfor også politisk med en bety­delig udlig­ningsgrad kunne accepteres for­holdsvis store forskelle i de kommunale skat­teprocenter, og de traditionelle intetsigende sammenligninger mellem en jysk kommune, der har en lav skatteprocent blandt de jyske kommuner, og en kommune i hovedstadsom­rådet, der ligger med en høj skatteprocent i dette område, bør ophøre. Politisk må der (også i hovedstadsområdet) ske en forståelse af, at udlig­ningstilskud lige så vel kan benyt-